supple heret/nō mihi:qz eā rigare ñ possū:tu ergo cōplue eā vt fructū faciat. a ¶ Velocit exaudi me ꝛc. Tertia ps: vbi ponit deprcatio causis ꝓfirmata. Dicē g: Velocit exaudi me dñe. Quia differebat deꝰ ad iflāmādū desiderū/q̄si si deficeret pluuia ad sedādā sitim: b ¶ Defecit spūs meꝰ: Zdeo ipleat me spūs tuus:iā em̄ sum paup spū. In quo em̄ viuit spiritus suꝰ: ille sup/bus est spū suo/et ex/tollit cōtra deū. Ps. Auferes spm̄ eorū et deficient. Est em̄ tri/plex aiē defectꝰ bonꝰ. Primus/est ex mag/nitudine deuotionis: Scōs/p magnitudi ne admiratiōis: Ter/tius pre magnitudine exultratiōis. In pmo liquefit aia. Ps. In meditatiōe tua exar/descit ignis. Et Cañ. v.b. Aia mea liq̄facta ē. In scdo defe/ctu deficit in se aia. Cañ. vj.d. Que est ista q̄ ascēdit q̄si au/rora. Aurora em̄ habet cōmixtionē cū tenebris:sic anima. Prouerb.iiij.c. Justor semita q̄si lux splendēs ꝓcedit ꝛc. Et.iij. Regl.x.a. Uidēs regina saba sapiētiā salomonis ad/mirabat ꝛ nō habebat spm̄. De tertio defectu legitur Cañ. viij.b. Que ē ista q̄ ascēdit. Et ideo ī fine dic: Assimilare ca/pree. Uñ in pmo interrogat:i secūdo meditat:in tertio ꝓtē/plat. Et qz/defecit spūs meꝰ. i. qz nō sū supbus: c ¶ Nō auertas faciē tuā a me/hūili:sic olim auertisti a supbo: d ¶ Et silis ero. s. si auertert faciē tuā a me: e ¶ Descēdē tibꝰ in lacū. i. in pcti ꝓfūdū. Ille em̄ descēdit in ꝓfundū: q̄ etiā ꝓfessionē pdit: vt q̄ ponit sibi licentiā peccādi sine spe veniē/habenis iniqtat effusis: nec audit dicentē: Cōuerti/mi ad me ꝛ ego ꝓuertar ad vos. Nō auertas inqt/ꝑ potiꝰ: f ¶ Auditā fac mihi mane. i. post noctē pctōr vel pꝰ fi/nē secti:q̄n clare videbimꝰ qd mō credimus: In nocte em̄ su mus:sed in te spaui donec nocturna ꝓtranseat iniqtas. Nox em̄ q̄rit patiētiā in expectando:dies ꝯo dabit leticiā. Et qz nō sufficit in hac nocte spare:sed aliqd opus est agere/qd p me nō possū:ideo/ g ¶ Notā fac mihi viā in q̄ ambu/lē. Hoc facit deꝰ/cū ꝓpheticū sermonē accēdit:cui intēdere debemꝰ tāq̄ lucernę in caliginoso loco/donec illucescat di/es.ij. Pet.j.d. Ideo etiā christꝰ se lumē in testa carnis suę posuit:ad qd lumē ambulemꝰ. Hęc est em̄ illa mulier q̄ accē dit lucernā: Luc.xv.b. Et ad formā serui ambulādo pueni/emus ad lumē purū:qd est verbū in pncipio apud deū. Et q̄ fiducia ꝑ petit/subdit: h ¶ Quia ad te leuaui animā meā:nō ad mūdū/nec ꝓtra te/ꝑ ad te:apd quē est fōs vitę: vt vas ad fontē attuli:imple q̄ illud. Ad hūc fontē/q ē mul/tiplex/recurrēdū ē cū vase cordis. Est em̄ fōs grę. Numeri. xx.a. Dñe deꝰ audi clamorē ꝓpli huꝰ ꝛ api eis thesaurū tuū fontē aq̄ viuę. Et mūdat. Zach.xiij.a. Erit fons patēs do/mui dauid. Et Judith.xij.b. Exibat in vallē bethulię ꝛ ba/ptiçabat se ī fonte ꝛc. Itē rigat. Joheł.iij.d. Fons de do/mo dñi egrediet ꝛ irrigabit torrentē spinarū. Itē fructū ge/nerat. Prouerb.vj.b. Si ipiger fuerꝯ veniet vt fons messis tua. Itē ē fons doctrinę. Prouer.xviij.a. Aqua ꝓfūda ver ba ex ore viri:ꝛ torrēs redūdās fons sapiētię. Et Eccj.j.a. Fōs sapię verbū dei excelsis. Et hic erudit. Prouer.xvj. c. Fōs vitę eruditio possidētꝯ. Itē vitā adducit. Prouerb. xiij. c. Lex sapiētꝯ fons vitę: vt declinet a ruina mortꝯ. Itē aq̄s ꝓsolatiōis tribuit. Esa.xij.a. Hauriet aq̄s de fontibus saluatorꝯ. Fōtes/sūt ipsi apli:q̄ nob tribuūt aquā ꝓfectiōis euāgelicę. Exo.xv.d. Venerūt aūt ī helim filij israł/vbi erāt duodecim fontes. Itē ē fons tēperātię. Cañ.iiij.c. Hortus ꝓclusꝰ/fōs signatꝰ: De q̄ haurit aq̄ ꝓginitatꝯ. Gen.xxiiij.b. Ecce ego sto ꝓpe fontē aquę:ꝛ filię habitatorę hujꝰ ciuitatis egrediēt ad hauriendā aquā. Itē aqua honestatꝯ. Prouer. v.c. Deriuēt fontes tui foras. Itē aqua puritatꝯ. Cañ.iiij. d. Fōs hortorę/puteꝰ aquę viuę. Itē fons miscdię. Sap.xj. a. Pro fonte qdē sempiterni flumis:humanū sanguine de/disti iniustꝯ. Hic ē fōs q̄ exiuit de latere iesu christi. Et ꝑ fōs dr esse desiderabilis. Hiere.ix.a. Quis da bit capiti meo aquā: Itē idefectibilis:ꝛ iō dicit ipsi misericordi/ Esa.lviij. d. Eris sicꝰ hortꝰ irriguꝰ:ꝛ sic fōs aq̄rū cui nō deficient aquę. Et ꝓpꝑ dr Ve ster.xj.d. q̄ fons par/uus creuit in fluuium magnū. Itē debet eē cōicabilis. Prouer.v. c. Deriuent fōtes tui foras. Itē est fōs glię. Apocł.vij.d. Agnꝰ q̄ ī medio throni est re/get illos ꝛ deducet eos ad vitę fontes aquarū. Et hic dele/ctat. Ps. Torrente voluptatis tuę potabis eos. Item desi/derū ampliat. Ps. Quēadmodū desiderat ceruus ad fon/tem aquaę ꝛc. Itē satiat. Esa.xlix.c. Nō esuriēt neq̄ sitient: qz miserator eorę reget eos:ꝛ ad fōtes aq̄ę potabit eos. Isti sūt fontes ad q̄s ꝓperare debemꝰ. Reprobi aūt fontē culpę bibūt. Osee.xiij.d. Adducet vētū vrētē dñs:ꝛ desolabit fō/tē eiꝰ. Et ꝑ fons ē triplex. Primꝰ ē auaricię. Hic fons ascē/dit de terra: Gen.ij.a. et irrigat vniuersā terrā: quia oēs stu/dēt auaricię. Scōs est fons luxurię. Eccj.xxvj.c. Sic via/tor sitiēs ad fontē os apiet. Et loqt de luxuria. Tertiꝰ/ē fōs mali exēpli. Prouer.xxv.d. Fons turbatꝰ ꝛ vena corrupta. A talibꝰ eripi petit vir iustꝰ/dicēs: i ¶ Eripe me de ini/micis meis dñe. s. a diabolo ꝛ a suis q̄s īplet. Nō em̄ ī solā iudā ītrauit:ꝑ multi sūt iudę q̄s īplet sathanas:illū nō visum expugno:illos visos patior. k ¶ Ad te ꝓfugi:nō a te/sicut adā:q̄ a te fugit ꝛ abscōdit se īter ligna paradisi. Ve q̄ Job.vij. a. Sicꝯ seruꝰ desiderat vmbrā. Ego aūt ad te ꝓfugi: l ¶ Do ce me facere volūtatē tuā:nō meā. Si em̄ nō docet me/faciā volūtatē meā:ꝛ deseret me deꝰ meꝰ. m ¶ Quia deꝰ meꝰ es tu. Si ab alio factꝰ essē ad aliū currerē: Tu em̄ es to tū qd habeo/ñ solū dator hęreditatꝯ:ꝑ ipa hęreditas. Tu me creasti p ꝓbū deū manentē apd te:ꝛ recreasti p ꝓbū carnē fa ctū ꝓpꝑ me. n ¶ Spūs tuꝰ ꝛc. Quarta ps: vbi ē lęta cō/clusio. q.d. doce me vt magister meꝰ:qd vtiq̄ facies:qz/spi ritꝰ tuꝰ bonꝰ deducet me:nō spūs meꝰ malꝰ/q̄ deduxit me in terrā puersā. Et ꝑ/ o ¶ Propt nomē tuū:nō ꝓter merita mea. i. vt rē nois tui ipleas/qd est iesus. p ¶ Viui/ficabis me: Ego me occidi:ꝑ tu viuificabis: Et ꝑ/ q ¶ In eqtate tua. i. in tua iustīcia/nō mea:qz nō ex meritꝯ meis/ꝑ ꝓpꝑ nomē tuū qd est iesus. Gra dei hic cōmendat:qz licet deꝰ oia gratꝯ faciat:iustīcię tū eiꝰ est supplices iustificare/q̄s dęmones videt ipetere. Ulꝯ/ o ¶ Propt nomē tuū. i. vt inde laudertꝯ. r ¶ Educes de tribulatiōe/huꝰ sęcli/ani mā meā. Hoc fit/q̄n data venia de sęcło iubet exire q̄si de carcere. s ¶ Et ī miscdia tua dispdes oēs inimicos meos:qz nihil poterūt ꝗ me ī futuro iudicio. t ¶ Et pdes oēs q̄ tribulāt aiaz meā. i. diabolū ꝛ oēs obstiatos q̄ tri bulat me. Et q̄re tribulāt me: Quōm ego seruꝰ tuus sū.

Benedictꝰ dñs ꝛc. ¶ Expositio Ps. CLXIII.

b Titulꝰ. Psalmꝰ dauid ad goliā. Supꝰ est de j. Regl.xvij. vbi narrat quō dauid interfecit goliā. Figuralit dauid totū christū sigt. s. caput ꝛ mēbra. Golias/ diabolū. Arma saul/legalia sacramēta sūt:qbꝰ onerat erat iudaicꝰ ꝓpl's. s. circūcisio ꝛ sacrificia ꝛ alia visibilia sacramēta. Sz qz lex p ista nō pt viuificare vt pmētia/ñ adiuuātia:ī tpe grę christꝰ caput ꝛ corpꝰ legl deposuit sacramēta ꝛ qnq̄ la/pides. i. ipsā legē. s. qnq̄ libros moysi tulit d flumīe. i. a ꝓlo illo q̄ p flumē

a tibi. †Velociter exaudi me
b dñe: defecit spūs meꝰ. †Nō
d auertas faciē tuā a me: ꝛ silis
e ero descēdentibus in lacū.
f Auditā fac mihi mane mi/
g sericordiā tuā: qz in te spera
h ui. Notā fac mihi viā in q̄
i tambulē: qz ad te leuaui ani
k mā meā. †Eripe me de imi/
m cis meis dñe †ad te ꝓfugi: do
n ce me facere volūtatē tuā quia
o deꝰ meꝰ es tu. Spūs tuꝰ bo
p nus deducet me in terrā re/
q ctā: ꝓpꝑ nomē tuū dñe viui
r ficabis me in †eqtate tua.
s Educes de tribulatiōe aiaz
t meā: ꝛ ī miscdia tua †dispdes
oēs inimicos meos. Et pder/
des oēs †q̄ tribulāt aiaz meā:
qm̄ ego seruus tuꝰ sum.

¶ Psalmus dauid ad go/liam.

Al. †Cito
Al. †Re
†Ps. 13.
†Triplex aie de fectus bonus
Al. †dñe
Al. †tingre/diar: qm̄
Al. †Exime
Al. †quia
†Ps. 38.
Zach. 1. a.
Job. 1. a.
Ps. 35.
Fons multi/plex bonus
Al. †iustīcia
Al. †ad inter ti. deduces
Al. †tribula
Ps. 35.
Ps. 41.
Fons multi/plex malus Hiere. 6. a.
Al. †ceruus

illo q̃ p flumẽ sigĩt/qz labit omne secũn. Quia g̃ i illo flumine. i. in illo ꝓpl'o lapides vacabant inutiles: sed vt lex esset vtilis/ dauid accepit vas pastorale. i. gratiã/sine qua lex nõ poterat
Ro. 13. c. impleri: qz plenitudo legĩ est charitas/q̃ est ex spũsctõ. Hoc est g̃ lapides mittere in vase pastorali/q̃ lac mulgere solebat legi. s. admiscere grãz.

Sic armat pcedit totus christ aduers su/ pbũ: Unũ lapidẽ mi/ sit q̃ deiecit supbũ: qz vnitas diabolũ vincit. Percussit in frõte: qz ex eo loco corpor sui occidit. i. illis mem/ bris vbi signũ christi nõ habuit. Deinde illo pcusso atq̃ de/ iecto/gladio ei caput abscidit: qz qũ magni ei credũt q̃s il/ le in manu habebat/z de q̃bus aĩas trucidabat/cõtra eũ lo/ quunt: z sic caput ei suo gladio incidit. Sicut dauid g̃ par/ uus supbũ goliã de se p̃sumentẽ supauit: ita christ supbũ di abolũ occidit. i. humilitas supbiã. Deo enĩ fit humilis/vt di/ aboli supbiã sternat: z vt supbi q̃ humiles sctõs dedignarẽt sequi/hũc saltẽ velint imitari. De hac g̃ victoria agit hic. Et est sensus tituli: Psalm/iste est dauid/ꝓphẽ: q̃ loquit in sua vel tot christi psona. Psalm/dico habit/ad goli/ am. i. ꝓtra goliã figuralẽ/in spũalẽ: qz agit hic dauid de sua figurali/z mystica christi victoria: ex q̃ z sua pcessit. Agẽs g̃ grãs deo de sua victoria/p̃cat etiã vt ille veniat q̃ diabolũ vinca: z fideles liberet. Et nõ insolescit dauid ꝏ victoria vt so let hõ: ꝑ virtutẽ deo dat: Et est triumphalis psalm. Intẽ/ tio monet ad grãrũactiões ꝓ victoria. s. q̃ dauid figuraliter
Partitio psalmi vicit goliã. Mod. Diptitus est psalm. Primo agit de vi/ ctoria. s. q̃ dauid figuralit vicit goliã: spũaliter ipse cũ alijs sctis diabolũ: q̃ tota victoria inde esse dr: qz christus de ei semine venit vincere supbiã mũdi: vñ aduentũ eius precat. Secũdo p̃mittit se victori cantare in nouo z veteri testamẽ/ to/precãs p eũ liberari: ibi: Deus cãticũ nouũ. Dauid g̃ nõ insolescẽs de victoria: sed humiliter grãs agens deo/ait:

a Bñdictus/sit/dñs/omniũ: b Deus me: cui me subieci z dedi: c Qui docet manus meas ad p̃liũ: q̃ de ꝓpe fit: d Et digitos meos ad bellũ: q̃ de lõ/ ge fit. Itẽ p̃liũ gerit/bellũ parat. Et est p̃liũ multiplex sicut z bellũ multiplex. Est enĩ p̃lium temptatiõis: vt hic. Item
Prelliũ multiplex spũalis disceptatiõis. Eccli. xiij. a. Nõ ascẽdistis ex aduer/ so z opposuistis vos murũ ꝓ domo isrl/vt staret in p̃lio in die dñi. Itẽ diabolicẽ impugnatiõis. Apocl. xij. b. Factũ ẽ p̃liũ magnũ i cẽlo. Itẽ adipiscẽdẽ virtut. Geñ. xlix. c. Gad accinctus p̃liabit añ eũ. Itẽ tribulatiõis exterior. Esa. iij. d. Pulcherrimi viri tui cadent gladio: z fortes tui in prelio. Item extremẽ ꝑsecutionis. Lucl. xxj. c. Cũ audieritis prelia z. Item diuinẽ seueritatis. Esa. xxvij. b. In prelio gra/ diar sup eã: succendam eam pariter. Et loquit de viuenti. Et
Ps. 23. Ps. Dominus potens in prelio. Bellũ etiã est multiplex.
Bellũ mltiplex Est enĩ bellũ bonorũ/z hoc docet de: z bellũ malor/z hoc docet diabolus. Bellũ bonor est ꝓtra pctã z ꝓcupiscentias: Caro enĩ ꝓcupiscit aduersus spm: Gal. v. c. Et b dr Pro/ uerb. xxj. d. Equ. i. pẽnitẽs/parat ad diẽ belli. i. tẽptatiõis: dñs aũt salutẽ tribuit. In hoc bello debem ignea tela dia/ boli. i. suggestiões extinguere. Eph. vj. c. Sumite scutũ fidei. Itẽ portas hostiũ. i. mundanor astutias subuertere. Judic. v. a. Noua bella elegit dñs: z portas hostiũ subuertit. Itẽ castra exteror. i. munitiones carnaliũ desideriorũ euertere. Heb. xj. f. Fortes facti sũt in bello: castra verterũt extero/
Ps. 75. rũ. Sic fecerat iust. Ps. Cõfregit potẽtias/arcũ/scutum/ gladiũ z bellũ. Itẽ diabolũ penit expugnare. Uñ dñs di/ xit: Estote fortes in bello z. Et in signũ huius dicit Eccl. xlvj. a. Fortis in bello iesus naue. Et post pax: Expugnare
Quattuor necessaria in bello spiritualiter insurgentes hostes. Et nota q̃ in isto bello sũt quattuor ne/ cessaria. Magnanimitas in aggrediẽdo: vbi bellator defici/ ens p iopiã displicet deo: Eccl. xxvj. d. Et hanc dat deus.
Ps. 17. Ps. Deus q̃ p̃cinxit me virtute ad bellũ. Itẽ prudentia in pgrediẽdo. Prouerb. xx. c. Cõsilijs cogitatiões roborant: z gubernaculis tractãda sũt bella. Et hanc dat dñs: vt hic. Itẽ pstantiã in sustinendo. Zach. x. b. Visitauit dñs gregẽ suũ domũ iuda: z posuit eos q̃si equũ glĩę suę in bello. Itẽ fortitudo in expugnãdo. Esa. xxx. g. In citharis/tympanis z bellis p̃cipuis expugnabit eos. In bello aũt malor magi/ ster est diabolus. De q̃ dicit Apocl. xiij. b. Datũ est ei facere bel lũ cũ sctis. Et h ẽ mul tiplex. s. inimicitat: qõ fit p linguã. Hiere. xviij. c. Percutiam eũ lin/ gua. Et ibidẽ. ix. c. Sa gitta vulnerãs lingua eor. Job. v. d. In bello eruet te de manu gladij. Itẽ psecu/ tiõis corpalis: Dar. xiij. a. Cũ audierit bella z. Itẽ carna litat i membris regnãt. Jacob. iiij. a. Unde bella z lites i vo bis: nõne ex ꝓcupiscentijs vrs? In hoc p̃lio et bello educt z adiut ꝓpha: grãs agẽs bñdicit deũ/dicẽs: Benedict dñs z. Digiti aũt q̃ docẽt/sũt isti. Primo digit gratię. Digiti docẽtes
Digiti docẽtes preliũ sex Lucl. xj. c. In digito dei eijcio dęmonia. Et hũc digitũ co/ acti sũt ꝓfiteri magi pharaonis. Exo. viij. c. Digit dei est h. Scõus est digit intentiõis bonę: z iste est digit q̃ debet in/ tingi in sanguine passiõis christi: vt possit tangere cornu cę/ lestis altar christi. Leuit. viij. c. Tincto digito in sanguine/ tetigit cornu altar. Terti est digitus moderatę locutionis. Job. xxj. a. Supponite g̃ digitũ ori vrõ. Et. xxix. b. Prin/ pes cessabãt loq̃ z digitũ supponebãt ori suo. Quart est di/ git bonę opatiõis. Cañ. v. b. Digiti mei pleni sũt myrrha pbatissima. Et Matth. xxiij. a. Digito suo nolũt ea moue/ re. Et de muliere bona dr Prouerb. vlt. c. Digiti ei apre hẽderũt fusũ. Quint/est digit iusticię. Esa. xl. c. Qui appen dit trib digit mollẽ trę. i. pctõres: q̃ trib digit iusticię appẽ dunt. s. examinatiõe/diffinitiõe/z executiõe. Sext est digi tus discretionis. Hoc digito scripsit de in terra: Job. viij. a. Et Deut. ix. b. moysi dedit duas tabulas scriptas digito dei. Prouerb. vij. a. Liga legẽ in digit tuis. Ostẽdẽs g̃ to/ rũ sibi esse ex grã: sbdit: e Hiscdia mea z refugiũ z. Hiscdia ei fuit/q̃ vltim fratrũ in regẽ vnct est. f Refugiũ fuit ei: qñ cõtra goliã ꝓsiliũ dedit/vt petra deiceret eũ/cũ q̃ armis pugnare nõ poterat: g Suscęptor/eius fuit: qñ fecit eũ generũ regĩ. h Liberator: qñ eũ a peri/ culo irę regię liberauit. i Protector ei fuit: qñ in spelũ ca ius in saulẽ accepit. Post tãta bñficia sibi collata: scit da/ uid a spe tali nõ esse cessandũ: Et ideo post enumerata bñfi/ cia ꝓgrue hic addit: k Et in ipso spaui. q. d. hęc bona mihi fecit dñs: et iõ spabo i ipso. l Qui subdis: vel qz tu es/q̃ subdis ppl'm meũ sub me. Hoc vel de futuro accipit: qz impatur erat ꝓpl'is: vel semini suo christo ꝓpl'os subdẽdos p̃dicit. Deinde p tãta bñficia/nõ solũ se fatet exi/ guũ: ꝑ z totũ gen humanũ idignũ tant bñficijs fatet: Uñ dicẽ: Dñe q̃d ẽ hõ z. Uel ex psona corpis christi exponi
Alit põt q̃ dictũ ẽ: a Bñdict dñs de me/q̃ docet ma n meas ad p̃liũ. Tũc enĩ vir iust bñ a deo doct dr: qñ in ei adiutorio sic oportune oia opa facit: vt desideratę vi/ ctorię ꝓseqt effectũ. Aliqñ pugnat de lõge/videlz digit. i. p salutaria ꝓsilia/ꝓtra fornicatiõis vl adulterij occasionẽ: vt ẽ aspect ipudic: Uñ sbdit: d Et digitos meos ad bel lũ. De q̃ bello apl's: Caro ꝓcupiscit aduersus spm. Et e Gal. 5. c.
Hiscdia mea: in bñficijs mihi ꝓferẽdis: f Et refugiũ meũ: i picls p te euitãdis: g Susceptor me/ne cadã: h Liberator me/i piculis occurrẽtib: i Protector me: ꝑ diaboli insult: k Et i ipso spaui: de victoria ob/ tinẽda: l Qui subdis ppl'm meũ sub me. Hoĩs ꝓpl'i dici pñt animi mot: q̃ sbdũt sibi/qñ obediũt rõni. m Dñe q̃d est hõ: q̃ p se fragilis ẽ z pctor. Quid est. i. q̃ magnũ q̃d est: per hoc q̃/ n Innotuisti ei: p assũptã humanita tẽ: Hoc enĩ q̃ est hõ iõ est/qz assũpsisti eũ: o Aut filij hoĩs: quẽ tãti facĩ vt p eo filiũ dederĩ: Cũ fit etiã panis q̃ est panis angelor. Nõ enĩ sic estimat de hoĩes vt hõ ho/ minẽ: q̃ carius emit equũ q̃ hoĩes. Subdit autẽ q̃d p se sit.

Homo vanitati

a Homo vanitati similis factus est. Homo em̃ qui
p̃us veritati silis: postea peccãdo fact⁹ est silis vanitati: ⁊ tũ
inotuisti ei. Vanũ ē/ q̃ d̃ de sua substãtia cadẽs vanescit: vt fu
mus ⁊ vmbra: ita ⁊ ipse hõ tabescit: Vñ sequit: b Dies ei⁹
.i. vita ei⁹ mõmẽtanea: sicut vmbra pr̃ętereũt: q̃ videl
quidẽ/ ꝗ nõ habet fir/
mitatẽ manendi. c

Ar. †Quũ estimas De pe. dis. 2. c. fi.

Dñe inclina cę/
los. Hoc p̃us ex per/
sona dauid p̃cantis p
incarnatiõe verbi ac/
cipit: qui hic iã aperit
q̃d supra dixit: Inno/
tuisti ei. Tũc innotu/
it deus homini: q̃ in/
carnatus apparuit. q.
d. talis p se est homo:
sed vt p te reformes:

bominis †quia reputas eũ.
a Homo vanitati similis fa/
b ctus est: dies eius sicut vm/
c bra pr̃ętereũt. d Domine in/
d clina cęlos tuos ⁊ descen/
e de: tange montes et fumi/
f gabũt. † Fulgura coruscati/
g onẽ ⁊ † dissipabis eos: h emitte
i sagittas tuas ⁊ conturbabis
m eos. Emittẽ manũ tuam † de
n alto: † eripe me et libera me
o de aquis multis: ⁊ de ma/
p nu filiorum alienorũ. Quo/
q rum os locutum est vanita/
r tem: ⁊ dextera eor̃ dextera
s iniq̃tatis. t Deus canticũ no
t uũ cantabo tibi: i psalterio
v decachordo psallam tibi.

Ar. † Coruscat
Ar. † dissipges

O/ dñe inclina cę/
los tuos ⁊ descẽde/ ad nos: q̃ hęc/ nisi inclinata deitate/ si
eri ñ poterãt. Inclinati sũt cęli: q̃ ⁊ honor supnor̃ ad homi
nẽ descẽdit/ ⁊ forma dei formam serui suscępit. Esa. lxiiij. a.
Utinã dirũperes cęlos ⁊ descenderes. Vñ sicut vas q̃ in/
clinat/ effundit q̃d intus est: Sic cęli quodãmõ inclinati sũt:
q̃ fuderũt q̃d in eis erat optimũ. s. christũ. Vñ cantat eccle/
sia: Rodie mellifluí facti sũt cęli. Ro. viij. f. Pro nobis oi/
bus tradidit illũ: quõ nõ etiã cũ illo oia nobis donauit: Vñ
Ps. 113. tẽpus gratię vocat tẽpus plenitudinis: Gal. iiij. a. Ps. A
facie dñi mota est terra: quasi nõ potẽs sustinere pondus be
neficior̃. Vel/ cęlos. i. cęlestẽ naturã. Sicut camelus incli/
nat se ad recipiendũ onus: sic cęli inclinati sũt ad recipiendũ
nos. Vel/ Inclina cęlos. i. angelos: q̃ dicunt cęli. Job.
xv. b. Cęli nõ sũt mũdi in ꝓspectu ei⁹. Vel ex ꝑsona ecclesię
pot̃ h̃ dici: Humilis em̃ dauid plen⁹ gr̃a. i. corpus christi q̃d
est eccl̃ia/ p̃sumẽs de deo pugnãs h̃ iuocat adiutoriũ dei/ di
cens: In lucta sumus: sed vt nõ deficiamus: Inclina cę/
los. i. cõtempa hoĩbus apl̃os: vt humiles dicãt alij excel/
lentiã tuã: Et p eos/ d Descẽde/ in noticiã alior̃. Et e
Tange/ de tua gr̃a: f Rõtes. i. superbos: g Et fumi
gabũt. i. fatebunt pctã p cõpunctionẽ ⁊ lachrymar̃ effusio/
nẽ. Greg⁹. Magnus fumus/ magni hospit⁹ est nũcius. Cõ/
tra eos aũt q̃ ꝓspirauerũt ꝓtra te: h Fulgura: vel/ co/
rusca. i. clarifica: vel/ mica fulmine/ coruscationẽ. i.
crebrescę miracl̃is ⁊ soluet ꝓspiratio eor̃: q̃ crebris miracu
lis territ/ nihil audebũt. i Et dissipabis eos: ab inui/
cẽ: Hoc est bellũ christi ꝓtra diabolũ. k Emitte sagit/
tas tuas. i. verba tua: Verbũ em̃ dei sagittę cõparat. Su/
Ps. 44. pra. Sagittę tuę acutę. l Et ꝓturbabis eos/ ad pęnitẽ
tiã. Deinde ꝓpha aduentũ christi p̃cat/ ⁊ ad patrẽ verba cõ/
uertit/ dicẽs: Vt hęc fiant/ m Emitte manũ tuam. i.
christũ: n De alto: vbi cũ patre est/ vt induat carnem:
p Et libera me de aquis mlt⁹. Aq̃s voluptatũ. Ps.
Ps. 68. Intrauerũt aquę vsq̃ ad aiam meã. Itẽ aquis ꝑsecutionũ.
Ps. 65. Ps. Trãsiuimus p ignẽ ⁊ aquã. Itẽ tribulationum. Cañ.
viij. c. Aquę multę nõ potuerũt extinguere charitatẽ. Vl⁹ de
secũdo aduẽtu agit ex ꝑsona eccl̃ię. q. d. Fac ita modo: i fine
aũt/ m Emitte manũ tuã de alto. i. christũ de cęlo ad
iudiciũ: q̃ in voce archangeli descendet de cęlo. Dicat ergo
ecclesia vel quilibet iustus: Emitte manũ tuã et eripe
me. Pro cuius declaratiõe notãdũ/ q̃ est man⁹ mltiplex. s.
De triplici manu ⁊ earũ multiplici effectu
manus diaboli: manus hoĩs: ⁊ manus dei. Manus diaboli
tria facit. Primo affligit ꝓpaliter. Job. j. c. Vide ne mittas
Ps. 21. in eũ manũ tuã. Secũdo pulsat spiritualiter. Ps. Erue a
Ps. 30. framea tua. Tertio torquet ęternaliter. Ps. Eripe me de ma/
nu inimicor̃ meor̃. Secũda/ est man⁹ hoĩs: Quę est triplex
.s. ociosa: operosa et affectuosa. Prima in ocio delectat: Se/
cũda bonũ opat: Tertia eleuat. De ꝑma/ Prouerb. xxvj. c.
Abscõdit piger manũ suã sb̃ ascella: ⁊ laborat si ad os suum
eas p̃uerterit. De scda/ Eccl̃s. ix. c. Qd̃cũq̃ pot̃ facere man⁹
tua ꝛc. Et Prouerb. vlt⁹. c. Manũ suã misit ad fortia. De
tertia/ Ps. Expandi manus meas ad te. Tertia/ est manus Ps. 142.
dei/ potẽs ad tria. s. ad beneficiũ: ad suppliciũ: ⁊ ad pr̃emiũ.
Primo ad bñficiũ impertiendũ triplex. s. gr̃ę: miscordię/ ⁊ iu/
sticię. Triplicẽ em̃ gr̃az impertit man⁹ ista. Primo diabolũ
eijcit de corde. Job. xxvj. d. Obstetricãte manu eius/ educt⁹
est coluber tortuosus.
Itẽ pr̃ęcepit in aduersi
tate. Esa. xlix. a. Sub Ar. ⁊ ex
vmbra manus sue p/ Ar. ⁊ exime
texit me. Ps. Sub me ⁊ erue
vmbra manuũ tuarũ † Ps. 15.
prege me. Itẽ ad sua/
uitatẽ adducit. Job.
v. a. Percutit/ et ma/
nus ei⁹ sanabũt. Bñ/
ficiũ misericordię est
triplex ab ista manu. Ar. † decẽ chordar̃
Primo hominẽ tenet
ne cadat i tẽptationẽ:
deducit ambulantẽ ne erret in via iusticię: suscipit p vnitatẽ
vt teneat soliũ gl̃ię. De p̃mis duob⁹/ Ps. Illuc manus tua Ps. 138.
deducet/ me: ⁊ tenebit me dextera tua. De tertio Ps. Susci/ Ps. 118.
pe seruũ tuũ in bonũ. Bñficiũ iusticię ab ista manu/ est tri/
plex. Primo aiam pęnitentẽ ingrauidat. Cañ. v. b. Dilect⁹
meus misit manũ suã p fornicẽ: ⁊ venter me⁹ intremuit ad ta
ctũ eius. Secũdo ad ꝓtẽplationẽ eleuat. Ezech. iij. d. Spi/
ritus dñi eleuauit me: ⁊ manus dei erat mecũ/ ꝓfortans me.
Tertio visitat p ꝓsolationẽ: ⁊ exaltat visitando. j. Pet. v. b.
Hũiliamĩ sb̃ potẽti manu dei. Et p⁹: Vt vos exaltet i die vi
sitatiõis. Secũdo man⁹ dei est potẽs ad suppliciũ. De q̃ dr̃:
Et sup tribulãtes eos misisse manũ meã. Hęc man⁹ aliq̃n tã/ Ps. 80.
git iustum vt ꝓbet. Job. xix. c. Manus dñi tetigit me. Ali/
q̃n increpat pigrũ vt exerceat. Ps. A fortitudine man⁹ tuę Ps. 38.
ego defeci in increpatiõibus. Aliq̃n grauat iniquũ vt reuo/
cet. Ps. Em̃ die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua. Ali/ Ps. 31.
q̃n pcutit diabolũ vt ampli⁹ crucietur. Job. xxvj. d. Prudẽtia
eius pcussit supbũ. Tertio manus dei est potẽs ad p̃mium:
Et hoc ad tria. Primo amplectit in statu fruitiõis. Cañ. ij.
b. Lęua eius sub capite meo ꝛc. Secũdo bñdicit in statu re/
muneratiõis generalis. Ps. Aperi⁹ tu manũ tuã ꝛc. Tertio Ps. 144.
exaltat in tpe visitatiõis. i. in tpe iudicij: q̃ tũc visitabit dñs
hierl̃m in lucernis: Sopho. j. c. Dicit g̃ deo: m Emitte
manũ tuã/ sic potentẽ: Et/ o Eripe me et libera me
de aq̃s mult⁹. i. de ꝑplis intus ⁊ foris oꝑpugnãtibus. He
sũt aquę ꝓtradictiõis: a q̃bus eruit dñs suos. s. q De ma
nu filior̃ alienor̃. i. demonũ ⁊ malor̃ hoĩm: q̃ filij alieni
mentiti sũt deo. r Quor̃ os locutũ est vanitatẽ: vi/
delicet vanũ amorẽ terrenor̃ mũdanis hoĩbus suggerẽdo.
s Et dextera eor̃ dextera iniq̃tat⁹: q̃ ad mundi va/
nitatẽ impellũt hoĩes multis modis. Quid g̃ tu inter eos in
vase pastorali habẽs q̃nq̃ lapides agis: quomõ inter eos te
habes: Ecce quomõ: O t Deus canticũ nouũ ꝛc.
Secda pars: vbi q̃si ille quẽ pcabat victor ⁊ liberator iã ve/
nerit/ ei se cantate in nouo ⁊ veti testamẽto ꝓmittit: ⁊ p eũ p/
cat liberari ab his q̃ putãt beatitudinẽ iu terrenis. Vñ dicit:
De⁹ canticũ nouũ cantabo tibi. i. noui hoĩs. s. cãticũ
noui testamẽti: canticũ de noua gr̃a: Strepit⁹ em̃ aquar̃ nõ
facit me obmutescere. v In psalterio decachordo.
Hoc alio noĩe significat lege: quã p q̃nq̃ lapides signari di/
ximus. Et est sensus: In psalterio decachordo. i. in le
ge decẽ p̃ceptor̃: x Psallã tibi: quia plenitudo legis est Ro. 13. c.
charitas: q̃ q̃ caret/ psalteriũ portare pot̃/ psallere nõ potest:
Laus em̃ de deo decẽ chordas habere debet. s. q̃ sit vera. Laus d̃ deo decẽ chordas habere debet
Job. xiij. b. De⁹ nõ indiget vĩo mendacio. O portuna. Ps. Ps. 118.
Septies in die ꝛc. Idẽ: Media nocte ꝛc. Intẽta. Eccl̃j. vij. Ps. 46.
b. Ne iteres verbũ in oratione. Sapida. Ps. Psallite sapi
enter. Deuota. Prouer. xvj. a. Põderator̃ spirituũ est dñs.
Deuotio em̃ dat pond⁹ orãoni. Humilis. Eccl̃j. vij. b. Humi
lia valde spm̃ tuũ. Frequẽs. Esa. xxiij. d. Bñ cãta: frequẽta
canticũ. Speciosa: hoc est sine remorsu. Eccl̃j. xv. c. Nõ est
speciosa laus

Ps.115. speciosa laus in ore peccatoris. Ps. Non mortui laudabūt te
Ps.33. dñe. Perseuerans. Ps. Semp laus eius in ore meo. Pura.
Exo.xxx.d. Pręcepit domin⁹ offerri th⁹ lucidissimū. Et vasa
templi facta sunt de auro purissimo. a Qui das salutē
regibus.q.d.cantabo tibi qui das salutē regibus: id est mō-
tibus iam fumiganti-
bus. b Qui rede-
misti dauid seruū
tuū.i.totū christū/ca
put et corp⁹. c De
gladio maligno
eripe me. Est enim
gladi⁹ benignus: quo
de⁹ loquit veritatem.
Matth.x.d. Non ve
ni mittere pacē: sz gla
diū. Hic est gladi⁹ bis
acut⁹ vtroq acumine
ꝓpotēs.s.veteris z no
ui testamēti: q oīs pu-
tredo a mēbris christi
abscidit. Malign⁹ ꝓ o
gladi⁹ est q illi loquūt
vanitatē. Unde alibi:
Lingua eorū gladius
acutus. Quos q̄ supe
rius aq̄s dixit/ipos h
dicit gladiū. Uñ ad-
dit: hic quod ibi dixit:

Al. †redemit
Al. †suū
Al. †erue
Al. †exime
l. †cōstabilite
Al. †et ornate
Al. †cellaria
Al. †hoc
Al. †fecunde multiplicātes
Al. †gressibus
†Ps.56.
Al. †sepis nec exit⁹

a Qui das salutē regib⁹: qui
b †redemisti dauid seruū †tuū:
c ō gladio maligno †eripe me.
d Et †erue me de manu filiorū
e alienorū: quorū os locutū ē
f vanitatē: z dextera eor dex-
g tera iniqtatis. Quor filij sic
h nouellę plātationes: †in iuue-
k tute sua. Filię eor cōpositę:
l †circūornatę vt similitudo tem-
m pli. † Promptuaria eor ple-
n na: eructātia ex hoc i †illud.
o Oues eorum †fętose abūdā
p q
r tes i †egressibus suis: boues
s eorum crassę. Non est ruina
t v †macerię nec trāsitus: nec
x clamor in plātęis eor. Bea
y tum dixerūt populū cui hęc
z sunt: beatus populus cuius
dominus deus eius.

Laudatio ipsi dauid.
Aleph. (CXLIIII.

a b c d Exaltabo te de⁹ meus
rex †: z bñdicā †nomi-
ni tuo in seculum: z in
e seculū seculi. Beth. Per
singulos dies bñdicaz †tibi:
f z laudabo nomē tuū in secu-
lum/z in seculū seculi. Bi-
g mel. Magnus dominus z
h laudabilis †nimis: et māgni-
tudinis eius non est finis.

Al. †meus
Al. †nomē tuū
Al. †te
†Matth.7.b.
Al. †valde

d Erue me de manu filiorum alienorū. Hac repetitione reddit iniquos detestabiliores. e Quorū os locutum est vanitatē.s. q ꝓ trena sint beatitudo. f Et dextera eorum dextera iniquitatis: qz trena habēt ꝓ dextera. Ob ꝓbat/dicens: g Quorū filij: h ē dextera eor z vanitas quā loquūt: qz filij eor/ b Sicut nouellę plātationes.i.pulchri z fortes. i In iuuentute sua: in q notat ꝓsperitas in prole/tā masculina/q̄ fęminina. Unde adhuc subdit: k Filię eorū cōpositę.i.curiose sūt z ornatę: sicut imagines depictę in templis: vt arte iuuēt spe-
ciem. l Promptuaria eorū ꝛc. Promptuaria vulgus cellaria appellat. Et hęc/ m Plena/vino/oleo z frumento. n Eructātia.i.superfundentia. o Ex hoc in illud: In quo tangit ꝓsperitas in terrę nascētib⁹. Et postea in animali-
bus/cum subdit: p Oues eorum fętosę.i.fętibus plenę: hoc est agnis. q Abūdantes in egressib⁹ suis: quādo exeunt de ouili. r Boues eor crassę: quę etiā ꝓ vitijs ponunt. s Non est ruina ꝛc..i. clausurę murorū factor sine cemento: quę claudit vineas vel hortos. In quo notatur tāta eor fęlicitas/q ipsa maceria nō ruit q̄uis sit sine cemēto. Unde addit: t Nec transitus/aduersarior. v Nec clamor/alicui⁹ aduersitatis: x In plateis eor/ne somn⁹ eor importuna loquacitate rumpat: sed silentiū sit cum volūt quiescere. y Beatū dixerūt ꝛc. Habētes ꝓdicta dixe-
rūt fęlices z beatos. Sed ego dico: z Beatus populus cui⁹ dñs deus eius.i.qui seruiūt dño fideliter z deuote.

Mystice g Quorū filij sicut ꝛc. Hęc possunt intelligi mystice ab illo loco. Et agit de erroribus malorum et hęresibus hęresi-
archarū et pessimis cogitationibus/ostendens eos esse hęre-
ticos/ sic: Quorū.s. prędictorū/filij/ sunt /sicut nouellę plantationes in iuuentute sua: id est filij eorum sūt si-
cut nouella plantatio: qui nō de apostolis sunt fundati: sed de peruersitate nouitatis generati: non de antiquis ritibus pa-
trum: sed nouis erroribus pullulauerunt. k Filię eorū.i. cogitationes vel prędicatiōes: quę non habent veram eccle-
siam: sed similitudinem templi.i.ecclesię. l Promptuaria eorum.i.corda: m Plena/diuersis erroribus: n Eru-
ctantia: qz de illis pessimas eructatiōes exhalāt q̄ fetēt z sim
plices corrūpunt. o Ex hoc in illud: qz i vno victi fugūt ad aliud/instabiles: qz nō habēt radicē veritatis. p Oues eor fętosę: Uel ad litterā: peculiū eor fętosū est z abundās cum ipsi sint steriles: Uel mystice/ Oues.i.eorū discipuli fę-
tosi: quia ipsi plures in errores generant. q Abundan-
tes in egressibus suis: nō in ingressibus: quia rorum bo-
num quod habere videntur/egreditur ab eis cito perituris. r Boues eorum crassę: Uel ad litterā: non laboze ma-
crę: sed ocio pingues: Uel mystice/ Boues/ sunt magistri: qui sūt crassi: quia ter-
renis affluūt. s Nō est ruina macerię. Maceria est/ quę de solis saxis in hortis vel vineis fit: sed nec illa ruit illis/ adeo ꝓ-
speri sunt. t Nec transitus nec cla-
mor/ turbidus inter-
rumpit quietem eo-
rum. Uel mystice: ma-
ceria est ars philoso-
phor: quę non potest in eis destrui vt iustifi-
cati transeant ad chri-
stum. v Nec cla-
mor/dei: qui est i an-
gusta via / quę duc ad vitā: Est/ x In pla-
tęis eorum.i.in lata via eorum quę ducit ad mortē. Hęc dicunt beatitudinem: Sed dauid et iustus aliter dicit.s. Beatus populus cui⁹ dñs deus ei⁹. Expo. Ps. CXLIIII.

Ps.118.
Exo.25.d.

Partitio psalmi

Exaltabo te deus meus rex. Titulus. Lau-
datio ipsi dauid: id est christo. Sciendū est q de victoria quam prędcedens psalmus triumpha-
lis decantat/quasi terminū omnium mundanarum rerum si-
bi fecit ꝓpheta: Non em posthac aliquid dicturus est/ vel de ecclesię persecutione/vel de erumnis seculi/vel de pęnitē-
tia/vel de lamentatione pia/vel de antichristi elatione: sed se-
ptē hi vltimi psalmi diuinis ꝓconijs z cęlesti lęticia sūt pleni: vt quasi repulsis nubibus peccatorū/serenis mētibus ad lau-
des dei veniat: z quasi completis omnibus quibus humana ignorantia fuerat instruenda: nunc ad sola ꝓconia dei vacan-
dum est. Sicut enim sunt septē psalmi pęnitentię: sic z septem sūt psalmi laudis q̄b⁹ in die laudand⁹ est deus. Unde: Septi-
es i die laudem dixi tibi. Ideo septem erāt lucernę in taberna
culo: z septem sunt spiritus gratiarū qui laudes dei concinūt:
Apocl.v.b. In his ergo septem psalmis sufficiēter deus do-
cuit quomō velit laudari: ne quis in eius laude errare possit. Ad hoc em spiritusancto implet de⁹ sanctos vt laudēt eū: Et ne erremus in laudando/ iter laudis in scriptura cōstituit: qui vt bene laudarek ab homine/seipsum laudauit/vt inueniat hō qualiter laudet eum. Specialiter ergo psalmus iste intitulak a laude. Intētio monet ad laudē. Mod⁹. Tripertit⁹ ē psalm⁹. Primo propheta pręmittit infinitam laudem. Secūdo om-
nes pfecturos dei laudem nouem modis dicit: ibi: Genera-
tio. Tertio eadem latius explicat: ibi: Miserator z mise-
ricors. Propheta igitur laudans deum dicit: c O rex/ christe: qui de iuda nasci debes vnde reges erāt. Et/ b De⁹ meus.s.creator z recreator: a Exaltabo te/ꝓdicando. d Et benedicā nomini tuo in seculū seculi.s. hic et in ęternū. Qui enim hic non incipit laudare/ in futuro mutus erit. Declarat q̄ dixerat in seculū seculi. e Per singu-
los dies benedicā tibi.s. sine intermissiōe in lętis z tristi-
bus. f Et laudabo ꝛc. Qui em hic q̄tidie deū laudat/in ęterno die merebit laudare cōtinua exultatiōe: qz sp amabūt quē semper videbunt: qua visione nihil est delectabilius. Eas ergo a laude in laudem: sicut ex virtute in virtutem. g Ma-
gnus domin⁹ ꝛc. Hic subdit laudis causā/ dicens: Ma-
gnus dominus/ in essentia: ideo valde est laudandus. h Et magnitudinis eius nō est finis: quia incōpre-
hensibilis cogitatiōe vel loco: ideo nō potest laus eius finiri.